De Bulletalie

Informatiebulletin voor de Stichting tot Behoud van de BU130
Uitgave van de Vereniging Vrienden van Trui

Inhoud:

Colofon 2

Redactioneel 3

Van de Stichtingsvoorzitter 4

Het wel en wee van de VVT 5

Einde klusseizoen 6

Nieuwe secretaris Stichting 8

VVT meevaardagen 9

VVT beleidsweekend 10

Visserijdagen en Slag in de Rondte 2011 12

De kunst van het nautisch kijken 17

Uit het logboek van Trui 19

Bij de olielamp: James Lawrence 21

Algemene Informatie BU130 24

Algemene Informatie VVT 26

Opkomend Tij 27

Colofon

De Bulletalie is een uitgave van de Vereniging Vrienden van Trui en heeft tot doel geïnteresseerden op de hoogte te houden van het reilen en zeilen van Trui. Het blad verschijnt drie tot vier maal per jaar.

Redactie:
Marieke van der Tuin

Contact redactie:
Coenderstraat 1
2613 SM Delft
bulletalie@bu130.nl

Oplage:
200 exemplaren

Website:
http://www.bu130.nl

Fotografie:
Marie-Louise Brantjes
John-Alan Pascoe
Emiel Klifman
Marieke van der Tuin

Redactioneel

3 maanden sinds de laatste Bulletalie is er alweer ongelooflijk veel gebeurd rondom Trui. Begin december was ze alweer in de haven te Rotterdam te vinden, waar enthousiast elk weekend aan haar werd geklust. In de eerste week van januari was de soos klusweek. Zelf heb ik ook nog meegeholpen met het repareren en tanen van de zeilen. Zeker de nieuwe fok had bijzonder veel 'dorst' en heeft weer een prachtige 'BU130 bruine' kleur gekregen.

Tijdens de soosklusweek was er ook nog de VVT nieuwjaarsborrel. Met heerlijke en vooral mooie koekjes (zie de achterkant van de Bulletalie), warme Glühwein en een gezellige drukte werd het nieuwe jaar ingeluid.

Een weekend later was het alweer tijd voor ons VVT beleidsweekend. Naast een beleidsplan zijn we ook nog aan de slag gegaan met de statuten. Verderop in deze Bulletalie meer daarover!

Daarna zette snel de vorst in. Zelf heb ik ook nog even mogen ervaren hoe het nou is om tussen het ijs te liggen met ijsoefeningen bij de reddingsbrigade in Hoorn. Ontzettend gaaf om mee te maken!
In al dit ijs lag Trui jammer genoeg ook. Gelukkig kon ze nog gewoon de helling opkomen, waar weer veel werk verzet is.

Het ijs was gelukkig alweer helemaal weg voordat Trui naar het vertrouwde Markerhaventje in Enkhuizen voer. Bij deze wil ik overigens iedereen aanraden om eens mee te varen van Rotterdam naar Enkhuizen of de andere kant op. Ik vond het zelf een erg mooi stuk in ieder geval! Bij Amsterdam waren wel wat problemen met een brug die niet open wilde.. in het stukje 'Uit het logboek' is het verslag hiervan te lezen.

De Bulletalie is verder goed gevuld met nog een verlaat stuk over de visserijdagen & Slag in de Rondte, uiteraard weer een 'Bij de olielamp' interview en verder veel nieuws van de Stichting en de VVT. Veel leesplezier alvast gewenst!

De deadline voor de stukjes voor de volgende Bulletalie is **1 juni**.

Marieke, Commisaris Bulletalie & Activiteiten

Van de Stichtingsvoorzitter

De boot ligt weer in het water, er zit helaas ook weer water in de boot en op het moment dat jullie dit stukje lezen zijn we als het goed is al weer naar Enkhuizen gevaren.

Het klusseizoen is weer teneinde, een bar en boos klusseizoen wat betreft de kou al zeg ik het zelf. Terwijl we op de helling lagen heeft het de hele tijd gevroren wat het klussen zeker niet makkelijker maakte. Maar we hebben ons er doorheen geslagen, letterlijk soms als het bijvoorbeeld ging om de dikke plakken ijs in het vooronder.

Of het aan de harde knip, het bsa of aan de kou lag, erg veel animo voor het klussen was er niet. De mensen die er wel waren werden goed bezig gehouden en hoefden zich niet te vervelen, koud kon je het niet krijgen... Iedereen die heeft meegeholpen: Bedankt! En voor de rest, de komende jaren komt er waarschijnlijk groot onderhoud aan (vervanging van gangen, een extra knietje en versterking van het zeilwerk) dus er blijft ook voor jullie nog genoeg te doen.

Lag het toch aan het weer? Misschien wel, niet getreurd we zijn bezig met het plannen van een extra klusmoment voor de zomer en ook gedurende het jaar zal er altijd wel wat te doen blijven.

Het huren van de boot is ook dit jaar weer mogelijk: neem contact op met de (nieuwe) secretaris. Voor meer info en vrije weekenden kun je natuurlijk ook terecht op www.bu130.nl

Zoals ik al zei, een nieuwe secretaris: Diede Ridder gaat Jasper vervangen en loopt al een tijdje met ons mee. Verderop in de Bulletalie meer hierover.

Ik wens jullie allemaal veel plezier met het varen op Trui, dat we maar mooi weer mogen hebben en ook dit jaar weer vele bijzondere tochten mogen maken!

Emiel Klifman, Voorzitter BU130

Het wel en wee van de VVT

Van buiten zie je er nog niet zo veel van, maar van binnen gebeurt er van alles in de VVT. Laatst hebben we met het bestuur een beleidsweekend gehouden om weer eens op een rijtje te zetten wat het doel van de VVT is en hoe we dat de komende jaren willen invullen. Tijdens de jaarvergadering zal dit nieuwe beleid gepresenteerd worden, maar ik kan alvast een paar dingen verklappen.

Zo wordt er gewerkt aan een nieuwe website waarbij meer aandacht wordt besteed aan de sociale media, maar waar de huidige wiki zeker niet verdwijnt. Ook willen we de VVT een grotere rol laten spelen bij het organiseren en ondersteunen van activiteiten. Als spin in het web kan de VVT de Stichting, de schippers en enthousiastelingen helpen met het promoten en organiseren van activiteiten, lezingen en uitstapjes. Hierdoor kunnen activiteiten op elkaar afgestemd worden, zodat er verspreid over het jaar een gevarieerd aanbod is en iedereen daarvan op de hoogte is.

Er wordt ook druk gewerkt aan nieuwe kielen en truien. Helaas kunnen we niet zomaar nieuwe kielen bestellen bij de winkel waar de vorige batch vandaan kwam. Die bestaat namelijk niet meer en veel andere winkels verkopen alleen maar kielen met strikjes, knoopjes of ritsen. Na veel bellen en doorverwijzingen hebben we uiteindelijk een leverancier in Engeland gevonden, die de kielen lijkt te hebben waar we al jaren tevreden mee zijn. Voor de truien geld een soortgelijk verhaal. We hebben inmiddels een leverancier gevonden die de juiste betaalbare truien heeft, echter zijn truien seizoensgebonden kleding en waren er nog maar een paar over. In september komt de nieuwe collectie weer, dus we zullen tot dan moeten wachten om iedereen dezelfde trui aan te kunnen bieden voor dezelfde prijs.

Tenslotte kan ik mededelen dat er een cadeautje aan zit te komen voor iedereen die zich inschrijft voor een zomerweek. Mocht het je niet meer lukken om een zomerweek te huren, dan zijn ze los te koop voor 4 euro per stuk.

We houden jullie op de hoogte.

Martijn, Secretaris VVT

Einde klusseizoen

Na een lang en soms vermoeiend klusseizoen is Trui weer klaar voor een jaartje varen. Om tot dit resultaat te komen zijn er afgelopen 3 maanden door trouwe klussers verschillende klussen uitgevoerd om Trui weer op te lappen.

Natuurlijk zijn de gebruikelijke klussen als krabben en lijnoliën uitgevoerd, maar er zijn ook andere dingen gedaan. Zo is er dit jaar niet alleen gewerkt met de vertrouwde harpuis van Vliegent Hart maar hebben we zelf ook harpuis gemaakt, hiermee kunnen we niet alleen aanzienlijk wat kosten besparen, maar blijft er ook een stukje oude kennis behouden. Omdat we onszelf nog niet helemaal vertrouwen hebben we de buitenkant helemaal in de gekochte harpuis gezet en in de kuip bakboord in de gekochte harpuis en stuurboord in de eigen harpuis. Zo kunnen we resultaten vergelijken.

Verder hebben Stefan en Johan een aantal vlonders van de achterhoos vernieuwd en verbeterd. In plaats van een aantal kleine vlondertjes aan de zijkant van de hoos zijn er nu een aantal grotere vlonders. Ook hebben ze een zijpaneel van de motorbun vernieuwd.

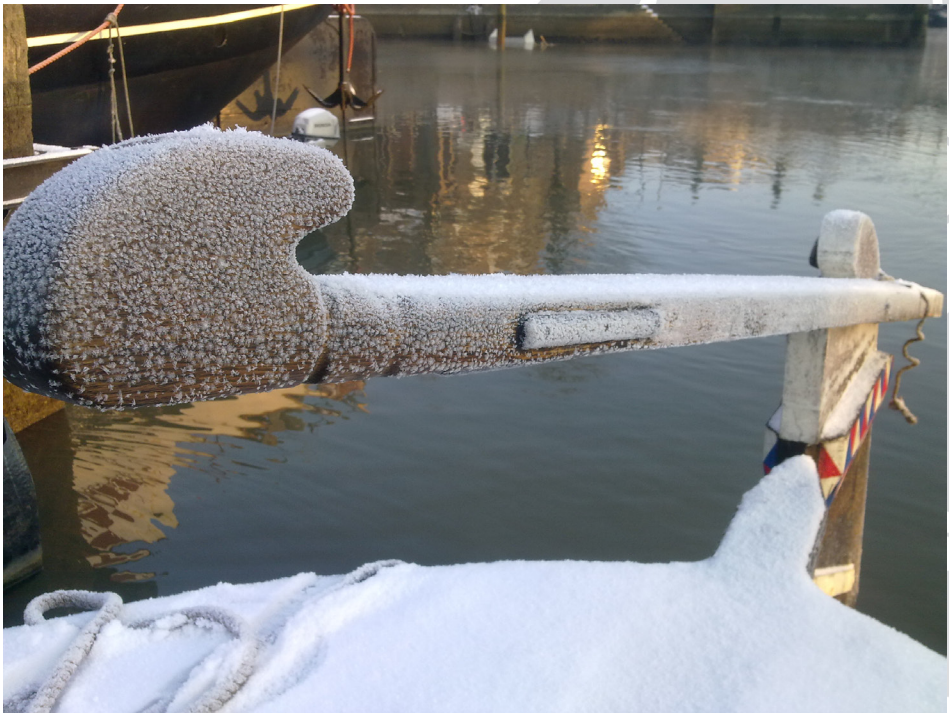

Johan en ik zijn daarnaast ook nog bezig geweest om de klauwen van de gaffel te verlengen zodat deze niet meer zo snel van de mast af schiet. Martijn is bezig geweest met een betere versie van de afwasbun, omdat de afwasbun die gebeund was na het vervangen van de trog niet meer voldeed.

Tijdens de hellingweek hebben we een aantal probleempjes gehad met de vorst en een beetje lage opkomst van mankracht. Het begon de maandag al goed met het uit het water halen van Trui. Toen we Trui wilden afspuiten bleken alle waterleidingen bevroren, waardoor alle vuil afgekrabt moest worden in plaats van gespoten. Ook hebben we de bun moet kunnen verven, omdat alle modder er vrijwel meteen in bevroor. Daarnaast wilden we de mast eruit halen om een hanepoot op te laten lassen, maar helaas zat de mast vastgevroren, dus ook dat verhaal ging niet door. In plaats daarvan hebben we een lek in de uitlaat maar dicht laten lassen. Hierbij is ongeveer de halve uitlaat vervangen, omdat er iets meer aan de hand was dan een gaatje.

Dinsdag is Wim Mendelts langsgeweest om de staat van de boot te bekijken en te bepalen wat er komend onderhoudsseizoen vervangen moet worden. Hier is onder andere uitgekomen dat Trui in redelijk goede staat verkeerd (godzijdank), dat een aantal gangen aan bakboord vervangen worden en dat het zeilwerk verstevigd word. Na een hoop krabben, ijsbikken en verven was Trui dan toch zo ver om weer het water in te kunnen. Zij is de maandag na de hellingweek aan de werksteiger in de oude haven gelegd, omdat de weg naar haar vertrouwde plekje dichtgevroren was.

Met een paar weekenden klussen en inruimen was Trui weer klaar voor het ruime sop en ze is inmiddels weer naar Enkhuizen gevaren.

Alle klussers bedankt voor jullie hulp en tot volgend jaar en niet-klussers: hopelijk ook tot volgend jaar.

Eduard van Iersel, Kluscom BU130

Nieuwe secretaris Stichting

Een paar maanden geleden ben ik gevraagd om Jasper op te volgen als secretaris van de Stichting. Ik ben Diede, 20 jaar oud en studeer Scheepsbouwkunde(HBO), vanaf volgend jaar in Rotterdam, nu nog een paar maanden in Delft.

De eerste keer dat ik op een platbodem voer kan ik mij niet meer herinneren, dat is al bijna 20 jaar geleden… Naast zeilen speel ik wel eens klarinet, of probeer ik de omgeving van Delft te verkennen op mijn racefiets.

Ik ben nu 2de jaars Bolker, en dus botteraar. Ik heb al best wel veel mooie gebeurtenissen meegemaakt aan boord, en ik hoop dat er nog veel meer mogen gebeuren. Het komende seizoen lijkt in ieder geval al goed te beginnen, met onder andere de Zachtebed Race.

Ik wens iedereen een mooi vaarseizoen toe, en tot ziens aan boord van Trui!

Diede Ridder, aankomend secretaris BU130

VVT Meevaardagen

De afgelopen jaren werd er regelmatig een ouderdag georganiseerd waarop iedereen zijn of haar ouders mee naar de boot kon nemen. Er werd dan een paar uur gevaren, zodat de ouders goed kennis konden maken met die boot waar hun zoon of dochter met zoveel liefde en enthousiasme over kon vertellen.

Dit jaar doen we dat anders. Anders? Maar waarom dan? Omdat we vinden dat al die andere leden van de VVT, die ook weer even met Trui willen varen, maar niet meteen een heel weekend of hele week willen huren, ook een kans moeten krijgen. We combineren daarom de bekende ouderdag met een soort algemene reünie en noemen het de VVT Meevaardagen.

Het evenement zal dit jaar worden gehouden in het weekend van 2 en 3 juni en is dus open voor alle leden die hun familie de boot eens willen laten zien én voor de leden die al te lang de boot niet meer hebben gezien.

Bij deze opent de inschrijving. Schrijf je op tijd in om verzekerd te zijn van een plek voor jezelf, je ouders, broers/zussen, man/vrouw, kinderen, opa/oma of hond. Stuur een e-mail naar secretarisvvt@bu130.nl of ga naar www.bu130.nl en klik op de link.

Meer informatie over dagindeling, tijden en locatie volgt te zijner tijd.

Tot dan!

Martijn, Secretaris VVT

VVT Beleidsweekend

Zoals jullie misschien wel hebben vernomen, heeft het kersverse bestuur van de VVT laatst een beleidsweekend gehad! Nu zul je denken “Huh, maar heeft het VVT bestuur dan normaal een beleid?” Ja en nee. We hebben zelf twee beleidsplannen terug kunnen vinden: uit 2003 en 2005. Ze zijn er dus wel geweest, maar lang niet voor elk bestuur. Aangezien laatst zowel Marieke als Martijn het VVT bestuur zijn komen versterken, leek het ons een goed idee om eens onze ambities op papier te zetten.

Martijn had al eerdere ervaring met een beleidsweekend plannen en heeft dus het voortouw genomen in het weekend regelen. Uiteindelijk zijn we in januari naar Bospark “De Bikkels” gegaan, welke naam met de kou van dat weekend niet misplaatst was. Met Martijn zijn auto afgeladen met chips, snacks, snoep, erwtensoep en bier zijn we vervolgens op vrijdag richting Deurne gereden. Toen we daar ’s avonds waren hebben we ons nog even opgewarmd met Schelvispekel (uiteraard geschonken in de echte Schelvispekelglaasjes van de Van Toor stokerij) en Schippersbitter (in grootverpakking geschonken voor Martijn).

De volgende dag moest het dan toch echt gebeuren. Onder het motto “nu we er toch zijn…” zijn we, gewapend met een doos tum-tummetjes de statuten te lijf gegaan. Deze strookten namelijk niet meer met de huidige gang van zaken binnen de vereniging. Aangezien iedereen verder wel tevreden is met hoe het “altijd geweescht is”, besloten we daarom om de statuten aan te passen en ze meer overeen te laten komen met de praktijk.

Een halve doos tum-tummetjes en twee stuiterende bestuursleden later waren we er doorheen. Na een portie pannenkoeken was het tijd voor het leukere deel: het beleidsplan. Oftewel: hoe willen wij de vereniging gaan kneden. Nu valt er aan de VVT weinig te kneden, behalve mensen enthousiast maken met activiteiten en merchandise die je zelf erg gaaf vind. Daarom hebben we vooral richtlijnen opgesteld over hoe wij de VVT graag de komende jaren bestuurd zouden zien worden. Toen we hiermee klaar waren was het ondertussen alweer donker en was het tijd voor het moment suprême. Martijn zou voor die avond een extra stevige erwtensoep maken en daar was geen woord aan gelogen. Erwtensoep, met extra spekjes, extra ui en extra worst is erg goed!

Na het eten hebben we nog wat opruiming gehouden in het papierwerk. Er zwierven namelijk erg veel oude kerstkaarten rond in de VVT kast en met al het kladpapier

van die dag moest ook nog iets gedaan worden. Gelukkig hadden we wat blokken voor de open haard gekocht, dus na enkele kerstkaarten gered te hebben voor in het archief, is er rondom een paraffineblok een kaartenhuis gemaakt van de overgebleven kerstkaarten. Hoe dit een goed idee was weten we nog steeds niet, maar de bungalow staat er nog steeds en de rest van de avond hebben we een gat (of eigenlijk gaatje) geslagen in onze drankvoorraad.

De volgende dag konden we tevreden terugkijken op het resultaat van vorige dag, wat we uiteraard gevierd hebben met een welverdiend potje midgetgolf! Dit resultaat (de gewijzigde statuten en het beleidsplan dan, het potje midgetgolf was dramatisch), willen we natuurlijk graag met jullie bespreken. Daarom zullen er binnenkort een paar ALV's volgen, waarover je nog e-mails zult ontvangen.

Hopelijk tot dan!
Roy de Bokx, Voorzitter en Penningmeester VVT

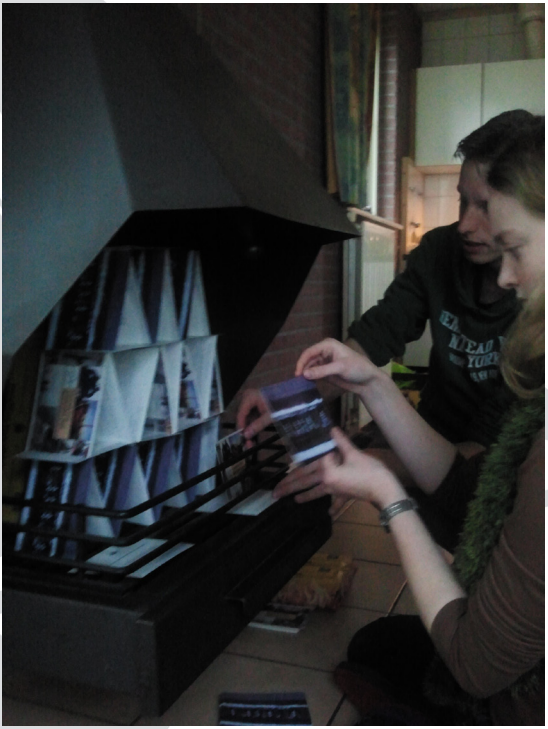

Visserijdagen en Slag en in de Rondte 2011

"Vergeet niet dat je maar beperkt vakantiedagen mee kan nemen naar volgend jaar." De e-mail van m'n manager was duidelijk, dus mijn antwoord ook: "Dan wil ik graag mijn aankomende vakantie uitbreiden van 1 naar 3 weken." Ik was al van plan de Slag in de Rondte te varen, nu kwamen daar nog de visserijdagen bij. Daartussendoor een week om wat zaken te regelen en vooral om uit te rusten.

De visserijdagen

De vakantie begint met de visserijdagen. Ik stap zondagavond als laatste aan boord. Aanwezig zijn al: Stefan en Marie-Louise voor hun gezamenlijke vakantie, Martijn, Jasper, Piet, Eduard en Johan. Maandagochtend begint het schouwspel. Ik had altijd gedacht dat het een redelijk kleinschalig evenement was, maar heel Workum ligt vol voor de gecombineerde visserijdagen, Strontrace en Beurtveer. Oja, en de Liereliet, die traditioneel muziek maken. Dat laatste mag van mij wel afgeschaft worden.
Op de wal staan allerlei standjes, er lopen gezinnetjes met kinderen rond tussen de zeilers en overal worden foto's gemaakt. De kom ligt natuurlijk vol met traditionele zeilschepen. De sfeer is geweldig: er wordt (vals) gezongen (Liereliet) en overal rennen kinderen tussen de menigte door.

Dan klinkt het startschot. De visserij (wij dus) mag als eerste weg. Trui ligt op een goede startpositie, en we zijn bij de eersten die vertrekken. Het Soal, het lange kanaal van het IJsselmeer naar Workum, is niet bezeild, dus dat wordt jagen. Eerst over de nog afgemeerde schepen, dan over de wal. Ik haal wat kinderen over om te helpen door ze te lokken met een stuk chocoladecake. Papa's en mama's moeten ook meehelpen. Eenmaal buiten verspreidt de visserijvloot zich; ieder zoekt z'n eigen visstekkie op. Wij gaan richting het noorden, naar Breezanddijk. We zetten de netten en zijn vlak voor het donker in Breezanddijk. Dat blijft onze routine voor de hele week: 's ochtends netten halen, dan kuilen (en tegelijkertijd de netten overhalen), en 's avonds weer de netten uitzetten. Het klinkt simpel, maar dat is het niet. Vooral het binnenzeilen van de netten is moeilijk. 's Avonds is iedereen moe; moe en tevreden als de vangst goed was, moe en ietwat teleurgesteld als de vangst tegenviel.

Op woensdag brengen we de vis naar de afslag. De vis wordt daarna op de markt geveild door Doede Bleeker, de lokale visboer, radiomaker en zanger. Die drie beroepen combineert hij door op geheel eigen wijze de vis aan de man te brengen op de markt. Geweldig om te zien en volgens mij komt de helft van de kopers meer voor zijn show dan voor de vis. Daarna nog drie dagen vissen, totdat op vrijdag

iedereen compleet uitgeput is. Op vrijdag werken we de netten met veel proberen, kutten, schelden en moeite naar binnen. Daarna gaat de kuil erin en op het moment dat die ligt, ga ik even naar bed. Ik ben compleet op, de batterij is echt leeg. Even later maakt Stefan me wakker. Het voelt alsof ik vijf minuten heb gelegen, maar hij vertelt me dat ik twee uur heb liggen ronken. De hele bemanning is moe, maar we halen voor de laatste keer de kuil binnen en varen naar Workum. De vangst over de hele week was goed, met als hoogtepunt een snoek van ruim drie pond. De snoek is ook op de Botter Facebook te bewonderen.

Zaterdagochtend weer een visafslag, dit keer bij de haven. Doede verkoopt weer en ik koop voor een spotprijs 10 pond bot (voor in de vriezer) en 4 pond baars (voor een familie-etentje binnenkort). Daarna nog de prijsuitreiking in scheepswerf de Hoop en een lange reis met bus en trein naar huis. We stinken nogal na een week vissen en niet douchen, en de nog spartelende vis in doorzichtige plastic zakken helpt ook niet mee aan ons image van brave Ov-klanten. De buschauffeur dreigt ons eruit te gooien vanwege de stank en in de trein hebben we opvallend veel ruimte. Wij hebben nergens last van, we ruiken onszelf niet meer.

Johan en Mel gaan daarna nog even naar de verjaardag van Hugo, waar ze (of eigenlijk hun geuren) een verpletterende indruk maken. Er schijnen drie doden te zijn gevallen, verschillende mensen zijn met problemen aan hun luchtwegen naar het ziekenhuis gegaan. Zelf stap ik bij thuiskomst zo snel mogelijk onder de douche, was mezelf drie keer en was m'n kleren op kookwas, maar ik vergeet m'n zeilpak...

De Slag in de Rondte

Inpakken voor de Slag: warme kleren, Petzl, thermo, zeilpak (hmm, vis), nog meer warme kleren, plofvest en vooral nog meer warme kleren. Strak boodschappen gedaan met Peter en daarna naar Harlingen. Aanwezig zijn Hugo, Marijn, Martijn (de laatste als kersvers skippie, gefeliciteerd), Clara, Peter, Piers, Dirk, Frederik en ik. De Slag in de Rondte is voor mij de allermooiste zeilwedstrijd die er is: vijf dagen en nachten zo hard mogelijk over het wad zeilen en intussen alle waddeneilanden en Noordpolderzijl (NPZ) aandoen. Alles op zeil- en spierkracht en zonder gps.

Er doen vier charterschepen mee, en wij. We hebben dit keer wat verbeteringen voor het schip: een nieuwe lichtaccu voor meer schijnwerppower, een tweede halfwinder voor meer zeilpower, een stel nieuwe roeiriemen op trui-formaat voor meer spierpower als de wind het laat afweten en een opblaaskano, om te gaan waar geen botter gaan kan.

Vertrek: iedereen gaat na de start vanuit de haven van Harlingen eerst naar het westen, naar Texel. Er is genoeg water om direct vanuit Harlingen in een rechte lijn naar de Cocksdorp te gaan, en iedereen wil deze kans pakken. Ruime winds met ongeveer 3 bft kunnen we de chartervloot redelijk bijhouden. We hebben beide halfwinders gehesen voor extra snelheid. Tijdens een bui steekt er iets meer wind op en precies op het moment dat we de grote groene halfwinder willen strijken, scheurt de witte in twee stukken. Dat wordt een tripje naar de zeilmaker. Even later wel de punten voor Texel gehaald.

Vervolgens met een ondergaande zon in de rug richting Vlieland. De zeehonden op de bank nemen ons rustig op, terwijl wij vlijtig naar onze tijstop varen, paar uur slaap en 's nachts door naar het oosten. De vier charterschepen hebben dezelfde tijstop gemaakt, maar op een minder gunstige plek. Midden in de nacht komen we ze alle vier weer tegen, op weg naar Vlieland. Wij slaan Vlieland en Terschelling over en varen direct naar het oosten. Ik mag navigeren en in één lange nacht varen we zo ver mogelijk naar het oosten, zolang er nog water is. Eerst onder Vlieland door naar het Franse Gaatje, door de Westmeep het volgende wantij over en als we weer op diep water zijn, door de Blauwe Balg naar Ameland. Daar gaat het mis. Iedereen is moe aan het eind van de nacht en bij een bocht in de geul hebben we een klapgijp, daarna vliegen we uit de bocht en daar liggen we dan. Hoog en droog aan lagerwal en voorlopig gaan we nergens heen. De vier charters komen één voor één langs varen, terwijl ons ankerlicht aangeeft waar je vooral NIET moet varen. Balen.

Weer een paar uur slapen verder (we slapen de hele week niet langer dan 4 uur achtereen, meestal een lange rust van 4 uur en een korte rust van 2 uur per 24 uur) zeilen we weer door. Vanuit de Blauwe Balg met opkomend tij langs Ameland, over

het volgende wantij. Naar Lauwersoog, waar we Martijn inruilen voor meer plek op het naaivlak, en dan nog weer verder naar het militair schietterrein langs, richting NPZ. Zover komen we niet in één tij, maar om te voorkomen dat we droogvallen gaan we iets voorbij Schiermonnikoog richting het noorden. Eenmaal in het zeegat gaan we voor anker voor een korte tijstop. Dan weer verder, richting NPZ, in het donker. Het is hier minimaal betond, pikkedonker, er is geen maan maar wel veel wind. We botsen een paar keer op de plaat, maar Marijn en Hugo navigeren ons goed naar NPZ. Daar midden in de nacht 8 minuten ankeren en dan weer terug. Het is dan de 2e nacht van de wedstrijd en we hebben Texel en NPZ al gehaald.

De zuidoostenwind blaast ons weer terug en de volgende middag rond een uur of 5 kunnen we onze punten voor Schiermonnikoog ophalen met de opblaaskano van Hugo. De aan boord achtergeblevenen genieten van een momentje rust en een warm zonnetje op de al wat vermoeide lijven. Het is helaas van korte duur. We moeten weer door en nemen de volgende nacht een wantij. Eerst afsnijden naar Holwerd met Clara en Peter voorop met de schijnwerper om tonnetjes te spotten. Tijdens de rustige momenten is er even tijd om van de prachtige sterrenhemel te genieten.

Om 2 uur 's nachts staan we op de kade van Ameland. Twee lopers brengen het vlaggetje naar het havenkantoor. Met wind en tij mee in vliegende vaart door het Molengat. Het gaat keihard, maar we vinden de goede boei en gaan om half 6 een paar uur voor anker. Dan 's ochtends weer opstaan en met het water over het volgende wantij. Dit keer geen tonnetjes volgen maar gewoon rechtdoor door het natuurgebied en later door het visserijgebied. De vissersboten vormen een uitstekend doelwit voor Hugo's talent als fotograaf. Dan met afgaand tij de Riepel door en dan hebben we een idee.
Je kan natuurlijk de haven van Terschelling invaren en je vlag ophangen, maar met zuidenwind kom je daar de haven nog maar moeilijk uit. We parkeren dus de boot zo hoog mogelijk op het groene strand, het strand naast de haven. Dat mag volgens de wedstrijdregels maar tot een bepaalde tijd voor laagwater, maar we zijn precies op tijd. Als we eenmaal liggen hebben we nog twee minuten over.

Als we eenmaal drooggevallen zijn volgt het meest surrealistische moment van de week: we gaan de verderop gelegen strandtent in. Als ik aan kom lopen staat Hugo een beetje te twijfelen bij de ingang: "Ik weet niet of dit zo'n goed idee was.." Eenmaal binnen snap ik wat hij bedoelt. De strandtent blijkt een sjiek restaurant te zijn waar yuppen en gezinnen zitten te dineren. Daar stappen wij binnen, 8 stinkende mensen die zich wel al dagen en nachten in het zweet hebben gewerkt, maar niet gedoucht hebben en ook niet de moeite hebben genomen wat schone kleren aan te

trekken. Bovendien stinkt er één (ik) erg naar vis. Verder hebben we al dagen geen andere mensen gezien en is ons idee van beschaving afgegleden naar het niveau dat we vrolijk door ouwehoeren tijdens het kakken op de puts. Wij kijken naar de andere gasten alsof ze van Mars komen, zij kijken naar ons alsof van planeet Stinkie komen. "Goh, jullie zien er wel wat verwaaid uit." zegt de eigenaresse. Dat kunnen we beamen. "Jullie blijven zeker niet eten." Nee, dat doen we niet, wees gerust. We nemen een warme choco, schijten de heerlijke porseleinen pot vol, genieten van het stromend water uit de kraan en gaan er weer vandoor, weg van de marsmannetjes.

Dan wordt het lastig. Tot nu toe heeft het weer alleen maar meegezeten: zuidoosten of zuidwestenwind, kracht 2 tot 5 en geen regen. Bij de afvaart vanaf Terschelling is er bijna geen wind. We kunnen zeilen en later roeien tot halverwege het Schuitengat, totdat we zoveel stroom tegen hebben dat het niet meer gaat. Na hoogwater spoelen en roeien we nog iets verder, maar vlakbij de uitgang van het Schuitengat gaan we weer voor anker. Er is nog steeds geen wind.
Als we nu verder zouden gaan spoelen we vanzelf naar Noorwegen. Oslo levert geen punten op in de wedstrijd, dus is het beter om hier te blijven. De volgende ochtend is er na een strakke keer-uw-matrozen-het-bed-uit-actie: mist. We hebben ongeveer 30 meter zicht. We proberen het, geven het na 100 meter op en gaan weer in onze slaapzak liggen stinken. Er wordt voorgelezen, we vreten de bakskisten nog wat leger en stinken nog wat. De schippers overleggen: als de mist niet snel optrekt, is er niet genoeg tijd meer om naar Vlieland te gaan. We moeten dan direct naar de finish in Harlingen.

Precies op tijd klaart de mist op. We varen zo snel we kunnen ons rondje bij Vlieland en gaan boven de Richel voor anker. We kunnen de finish bijna ruiken. Als we op tijd finishen, zou dit de eerste keer in 7 jaar zijn dat we de wedstrijd uitzeilen met alle punten. Met opgaand water zeilen we weer verder. We gaan met 7 knopen door de Vliestroom en de Blauwe Slenk. Het gaat hard, maar het laatste stuk moeten we kruisen.

Een stuk of 20 overstagjes later zijn we goed afgewerkt. Uitgeput navigeren Marijn en Hugo ons naar binnen en even uitgeput zeilen we de havenhoofden van Harlingen binnen. We strijken de zeilen en leggen aan op de charterschepen, die al veel eerder binnen waren. We zijn gefinisht om 2 uur 44 's nachts, 3 uur en 16 minuten voor de deadline. Daarna volgt bier en schelvispekel, slaap en de volgende ochtend de beste douche van het jaar. De Slag in de Rondte is in 2011 voor het eerst helemaal uitgezeild door Trui.

Wouter Kreiken

De kunst van het nautisch kijken

Het is de taak van de maat aan boord om iedereen taken toe te bedelen tijdens het varen. Aan boord is iedereen vaak gewillig om die taak op zich te nemen om zo samen te varen. Als er echter meer mensen aan boord zijn dan strikt noodzakelijk kan het voorkomen dat sommige mensen soms geen taak hebben, zoals ook bij de ouderdag. Vanzelfsprekend werden waar mogelijk de ouders ingezet zodat zij het echte botteren konden ervaren. Zeker tijdens de tweede shift, waarbij we in totaal met 11 man aan boord waren, kreeg ik dus niet altijd een taak toebedeeld. Echter is het dan de kunst om juist te zien waar er nog andere taken voor je zijn weggelegd die gedaan moeten worden, zoals de taak die ik die dag, ondersteund door Jelle, vaak op mij nam: nautisch kijken.

Het nut van deze taak, die meestal door de schipper vervult wordt, moet niet onderschat worden! Het is namelijk belangrijk te allen tijde aan boord iemand te hebben die rust en zekerheid uitstraalt. Daarnaast is het praktische nut uiteraard dat deze persoon de omgeving goed in zich opneemt om eventuele ongeregeldheden of gevaren tijdig op te merken. Als laatste staat het vooral stoer/nautisch.

Daar dit een van mijn favoriete bezigheden is en ik deze taak dus geregeld op mij neem, ben ik hier (blijkbaar) in de loop van de tijd bedreven in geworden. Zo bedreven, dat Marielle tijdens de ouderdag zich afvroeg wat nou werkelijk het geheim hiervan is. Aangezien ook ik mijn steentje wil bijdragen aan het intellectueel erfgoed rondom Trui, wil ik hier de kunst van het nautisch kijken bespreken.

Van Dale:
nau•tisch bn, bw de scheepvaart betreffend
kij•ken keek, h gekeken de ogen gebruiken; de blikken een bep. richting geven

Als eerste de voorbereiding. Je begint met een geschikte plek op de boot op te zoeken. Denk hierbij aan een plek waar je goed het uitzicht hebt, zoals aan het roer, op een van de klampen of op het voordek. Niemand is onder de indruk als je namelijk in het vooronder druk bezig bent met nautisch kijken…
Bedenk je dat nautisch kijken enige tijd in beslag kan nemen en je dus niet in de weg wil staan of in het zicht van de schipper.

Wanneer een goede positie gevonden is, is er eerst aandacht nodig voor de houding. Zoals gezegd kan nautisch kijken enige tijd in beslag nemen, dus is het belangrijk dat het een houding is die je even vol kan houden. Ga daarom wijdbeens en met licht gebogen knieën staan, met je kin fier vooruit, of beter gezegd: met je neus in de wind. Naast dat dit van zichzelf al nautisch oogt, is dit ook een houding die ook voor de komende sessie garant staat voor een nautische indruk. Niemand is namelijk onder de indruk als je na de eerste golf alweer je evenwicht moet herstellen.

Als laatste het belangrijkste: de blik. Vanzelfsprekend ben je gefocust op iets in de verte. Je moet namelijk een vooruitziende blik uitstralen. De eerstvolgende boei is een goed punt om mee te beginnen maar schroom niet om je af te laten leiden door objecten links of rechts daarvan. Hierbij is het belangrijk om meteen een van de doelen van nautisch kijken in gedachte te nemen: rust uitstralen. Wissel dus niet te haastig van aandachtspunt, maar laat je blik van het ene punt naar het andere punt dwalen. Indien er iets interessants dichterbij is, is het natuurlijk zaak om dit ook in je op te nemen (zie de andere doelstelling die hierboven benoemd werd), maar doe dit snel, zodat je weer snel je aandacht kan richten op iets in de verte.

Wel nu, nog enkele tips. Sommigen kijken van zichzelf al erg nautisch, maar bij anderen gaat het helaas niet vanzelf. Wanneer jij een van deze ongelukkigen bent, kan je de volgende methoden gebruiken om toch een nautische blik te creëren.
Vaak kun je, zoals een echte botteraar betaamt, gebruik maken van de elementen. Als het bijvoorbeeld erg hard waait kan je met je neus in de wind gaan staan, waardoor vaak vanzelf je ogen al samen knijpen wat een erg nautische indruk maakt. Ook het kijken tegen de zon of regen in kan een dergelijk effect geven.
Wanneer dit allemaal niet helpt kan het helpen om rotte vis op je bovenlip te smeren, maar ik hoop voor je dat dat niet nodig is…

Roy de Bokx

Uit het logboek van Trui

Bemanning: Martijn, Wouter K, Emiel, Pim, Johan, Margot, Marieke

Nieuwe Meer, 03-03-2012, 2:45 uur

Zoals gepland openden om 0:15 uur zowel spoor- als metrobrug. De brug gaf rood-groen voor een vlugge opening en ons was duidelijk gemaakt dat we door moesten varen zodra dat paste. De lichten voor het wegverkeer sprongen op rood en de nog erecte slagbomen begonnen te knipperen. Het verkeer hield stil maar de brug opende niet: een storing!

De brugwachter, in zijn gele hesje (of kwam dat nou door de Natriumlampen?), klom uit zijn toren en ging op weg om een monteur te bellen. Daarna riep hij ons op om ons te vertellen dat hij met een 'proefwipje' zou proberen de erectiestoornis van brug en bomen te verhelpen. De bomen bleven echter erect en de brug kreeg men niet omhoog. Nu komt er een einde aan dit slappe verhaal want ik ga een uiltje knappen in afwachting van wat komen gaat.

3 mijl oost van de Appelhoek, 04-03-2012, 15:15 uur

Inmiddels zijn we een heel stuk opgeschoten. Dat ging echter niet zonder moeite. Die nacht voor de brug bij de Nieuwe Meer werden we namelijk om 4:15 uur door de marifoon gewekt met de mededeling dat we definitief konden gaan slapen. De Schinkelbrug was en bleef in storing.

Tegen half twaalf was de gehele bemanning wakker genoeg om te horen dat de stremming nog tenminste twee dagen zou gaan duren.

De opties die nog over waren op dat moment:

- Via Haarlem (kon niet: gestremd)
- Volgende week door A'dam (kost havengeld en is stom)
- Mast eraf halen en door

Dus de mast is door een sjacheraar in een zijsloot van het Meer eruit getild, waarna we door Amsterdam konden varen. Aan de andere kant van 's lands hoofdstad is de mast er, gelijnolied en wel, weer ingehezen door duikschip.nl.

Hierna zijn we via de bunkerboot en de Oranjesluizen, doorgeploft naar Uitdam. Vandaag hebben we met de halfwinder en het grootzeil omhoog Marieke naar Volendam gebracht en nu varen we met HW, geifok en grootzeil op met een aardig gangetje naar Enkhuizen. Het stoofvlees vordert gestaag en de sluis komt ook dichterbij. Vanavond zal Trui voor het eerst sinds december in het Markerhaventje liggen.

Johan

Bij de olielamp: James Lawrence

In dit hoekje interviewt Marie-Louise botteraars die veel voor trui doen of hebben gedaan. Voor deze keer is zij, met olielampje, op bezoek gegaan bij James, een zeer actief botteraar al sinds 2000.

Hoe ben je bij de botter betrokken geraakt?
"Dat komt door Stevie, Peter en Walter." James ging regelmatig met Stevie mee naar de Bolk. Ondanks dat Stevie niet een groot botteraar was wisten Peter en Walter hen te overtuigen mee te gaan. "Peter vond dat er een zomerweek moest worden gevaren, hij en Walter wisten ons te overtuigen. Ik vond het aan boord meteen super gaaf! Ik weet nog dat we vertrokken vanuit Carolinensiel, het was mijn eerste keer op de Waddenzee."

Wat vindt je zo leuk aan varen op Trui?
"Het is spannend, authentiek en een beetje primitief. Het is leuk om te leren hoe alles werkt, met de touwen bijvoorbeeld. 's Avonds kun je lekker bij de olielamp zitten, zo ga je een beetje terug in de tijd. Daarnaast krijg je ook steeds meer waardering voor het waddengebied."

Wat is je beste ervaring met Trui?
"Mijn eerste keer naar Pellworm." Volgens James was dit toch wel legendarisch. Het was de eerste keer voor de botter dat ze verder dan Cuxhaven ging. "Niemand wist wat we konden verwachten, we voelden ons echt ontdekkingsreizigers. Het viel op hoe veel je daar droog komt te liggen, het is onbekend en er is weinig toerisme." De botter trok daar ook bijzondere aandacht. "Onderweg, we voeren op open zee, kwam er een SAR boot in noodvaart aangevaren. We dachten, wat is er aan de hand? De boot stopte op 50 meter afstand, er stapte iemand naar buiten met een camera, nam een foto en ze voeren op de zelfde snelheid weer terug."

Heb je ook vervelende ervaringen met Trui?
James heeft ooit wel een bijzonder slecht begin gehad van een zomerweek. "Trui lag met de wisseldag verwaaid op een eiland. Zoiets kan natuurlijk gebeuren, en we hadden de groep die van boord kwam gevraagd voor ons iets te regelen voor de nacht aan de vaste wal." Helaas had de groep dit niet gedaan, en toen ze zelf op zoek gingen bleken alle campings vol. "We konden zelfs geen plek vinden bij mensen in de voortent.

Uiteindelijk hebben we moeten overnachten op het beton van de kade waar Trui de volgende dag aan zou komen met schipper en maat. De volgende dag werden we om 6 uur gewekt door een bus schoolkinderen." Uiteindelijk is het gelukkig toch een mooie vakantie geworden. "Het is de volgende dag allemaal ruimschoots goed gemaakt door DJ Hans die zijn verjaardag vierde in café Westend."

Wat zou je nog willen doen met trui?
"Ik vind het altijd wel leuk aan boord, maar ik zou graag eens naar Denemarken gaan. Daar ben ik nog nooit geweest."

Heeft Trui ook een rol gehad op je huidige leven?
"Zeker wel, door Trui ben ik de schoonheid van het wad gaan zien." James kan genieten van de vele ondieptes waar je garnalen kan vangen, en ook de vogels die je daar allemaal tegen komt.

Hoe zie je de toekomst?
"Ik zie graag Trui nog 130 jaar in de vaart. Hopelijk blijven er nieuwe mensen komen die schipper en maat worden en enthousiast meevaren."
Wat is jou gouden tip aan botteraars?
"Als student heb je de kans om dit soort dingen te doen. Het is een beleving waar maar weinig anderen de kans voor hebben. Ik hoop dus ook dat alle Bolkers deze kans pakken om dit te beleven."

Waarom mogen we tegenwoordig niet meer over boord plassen?
Vroeger was het normaal dat je over boord kon plassen, tijdens het varen of 's nachts in de haven. James weet goed te vertellen waarom dit nu niet meer mag. "Het was mijn 2e bottervakantie, na een avond goed drinken zijn Stevie en ik op het voordek gaan slapen. 's Nachts ging Stevie plassen, daarbij leunend tegen de kade om zijn evenwicht te bewaren. De boot dreef van de kade en Stevie viel zijn eigen zeik achterna. Hij schraapte langs de mossels en kokkels aan de kade en kwam in het water terecht. Met veel moeite is hij zelf weer aan boord geklommen via de borglijn van het roer en is in zijn slaapzak gekropen. De volgende ochtend werd hij wakker met een slaapzak die aan hem plakte door het bloed. Na gereconstrueerd te hebben wat er gebeurd was kwam hij er achter dat hij ook de trap aan de kade had kunnen gebruiken. Omdat dit ook mis had kunnen gaan is er toen besloten niet meer over boord te plassen."

Wie zou ik hierna kunnen interviewen?
"Er zijn veel mensen met mooie verhalen, ik ben wel benieuwd naar een interview met Age."

Algemene Informatie Stichting tot Behoud van de BU130

Trui is een 13,44 meter lange eikenhouten visbotter uit 1875. Het schip wordt in de vaart gehouden door de Stichting tot het behoud van de BU130. De doelstelling van deze stichting is om het schip, in een authentieke staat, te behouden voor de toekomst. Deze doelstelling wordt verwezenlijkt door het schip te verhuren. Dankzij de opbrengsten van deze verhuur en met geld uit fondsen, giften en sponsoring kunnen we het schip onderhouden.

Het varen

Van begin maart tot 1 mei:

- Weekenden of weken voor de mensen die meeklussen of op andere wijze meehelpen. Om het jaar is Trui in die periode niet op het IJsselmeer te vinden, maar bijvoorbeeld in Zeeland. Het accent ligt in deze periode op de opleiding van maten en schippers.

Van 1 mei tot begin oktober:

- Elk weekend wordt er gevaren met groepen die de boot inclusief schipper en maat huren.
- Gedurende de zomervakantie wordt het schip voor volledige weken verhuurd.

Van begin oktober tot begin december:

- Tijdens de stichtingsweekenden, bij tempera turen lager dan 10 graden, varen alleen nog de echte mannen en vrouwen en is Trui vaak helemaal alleen op het IJsselmeer. Het accent ligt hier op een loeiende kachel, truien en warme chocolade melk met slagroom.

Contact

Stichting tot behoud van de BU130

adres:	Coenderstraat 1 2613 SM Delft
email:	info@bu130.nl
website:	www.bu130.nl
giro:	3030194
KvK :	S 145242

Bestuur

Voorzitter:	
Emiel Klifman	06-27486063
Secretaris:	
Jasper Dijt	06-47987308
Aankomend secretaris:	
Diede Ridder	06-22881595
Penningmeester:	
Wouter Verbeek	06-50964543
Commisaris Onderhoud:	
Eduard van Iersel	06-49850145

De opleiding
Om met het schip te kunnen varen zijn altijd minimaal een schipper en een maat nodig. Omdat een schipper over een grote hoeveelheid kennis en ervaring dient te beschikken, is het opleiden van schippers en maten zeer belangrijk voor het voortbestaan van Trui. Het huidige opleidingssysteem Dogma II kent drie klassen: Starter, Maat In Opleiding (MIO) en Schipper In Opleiding (SIO), waarbij in elke klasse de kennis en vaardigheid toeneemt, om maat of schipper te worden op Trui.

Het onderhoud
Ieder jaar ligt Trui 's winters in de Oude Haven in Rotterdam en begin februari ligt de botter een week lang op de helling van Koningspoort aan de Oude Haven. Van half december tot eind februari zijn er klusweekenden in Delft op De Bolk of aan boord in Rotterdam. In de kerstvakantie onderhouden we op De Bolk al het losse houtwerk. Ook repareren en tanen we dan de zeilen. Door zoveel mogelijk van dit onderhoud zelf te doen blijft ook op dit gebied kennis en kunde bewaard.

De Huurprijzen

Activiteit	**Studentenprijs**
1 dag	€210
Weekend (2 dagen)	€350
3 dagen	€425
4 dagen	€500
5 dagen	€575
6 dagen	€650
Week (7 dagen)	€725
Inschrijfweekend (*)	€12,50
Bikkelweekend (*)	€7,50
SIO's (*)	€5,00

(*) per persoon per dag

Om voor de studentenprijs in aanmerking te komen, moet de meerderheid van de bemanning, exclusief schipper en maat, uit studenten/scholieren bestaan.

Geen student meer? Vraag dan de prijs op bij de secretaris van de Stichting.

Algemene Informatie Vereniging Vrienden van Trui

De Vereniging Vrienden van Trui (VVT) is een vereniging die als hoofdtaak de promotie van de botter BU130 heeft en zich een grote betrokkenheid tussen haar leden en de botter tot doel stelt. VVT is opgericht in maart 2002 en onder haar verantwoordelijkheid vallen onder meer: het uitgeven van de Bulletalie, het onderhouden van contacten met sponsoren en het aanleveren en verkopen van promotiemateriaal. Voor vragen of opmerkingen aangaande de vereniging of het lidmaatschap kunt u altijd contact met ons opnemen.

Contributie
Contributie wordt jaarlijks geheven in de maand oktober. De contributie bedraagt voor studenten 7,50 euro en voor niet-studenten 15 euro per kalenderjaar.

Lid worden
Uitsluitend schriftelijk of per e-mail en bij voorkeur met een aanmeldingsformulier dat u kan verkrijgen door contact op te nemen met de vereniging.

Beëindigen van het lidmaatschap
Beëindiging van het lidmaatschap dient schriftelijk of per e-mail te geschieden.

Adreswijzigingen
Adreswijzigingen bij voorkeur schriftelijk of per e-mail sturen aan VVT.

Contact

Vereniging Vrienden van Trui

adres:	Coenderstraat 1 2613 SM Delft
email:	vvt@bu130.nl
giro:	9356042
KvK :	27.25.14.40

Bestuur

Voorzitter:
Roy de Bokx

Ssecretaris
Martijn Nijënstein

Penningmeester:
Roy de Bokx

Commisaris Bulletalie en Activiteiten:
Marieke van der Tuin

Opkomend Tij

9-11 maart	SIO weekend
17-18 maart	MIO weekend
24-25 maart	Inschrijfweekend
28 maart	VVT ALV statutenwijzigingen (20.00 uur). Deze wordt waarschijnlijk verdaagd. VVT jaarvergadering (20.30 uur)
31mrt-1 april	Inschrijfweekend
6-9 april	Verhuurweekend A
11 april	VVT ALV statutenwijzigingen (20.00 uur)
14-15 april	Pieperrace
20-22 april	Verhuurweekend B
24 april	Botterlezing: koken op de botter
28-30 april	SIO marathon/ zachtebed race
5-6 mei	Verhuurweekend C
12-13 mei	Kenterschootrace
17-23 mei	Lang waddenweekend
26-28 mei	Verhuurweekend D
1 juni	Deadline Bulletalie
2-3 juni	VVT meevaardagen
9-10 juni	Verhuurweekend E
16-17 juni	Verhuurweekend F

DE STICHTING TOT BEHOUD VAN DE BU130 ORGANISEERT

DE ZACHTEBED RACE

Een 72 uurs zeilmarathon rond het Zachtebed voor zeilende vissersschepen.
Start en finish in Den Oever

Palaver: **27 April 17:00 uur**

Start: **27 April 18:00 uur**

Finish: **uiterlijk 30 April 18:00 uur**

Vereniging Vrienden van Trui
Coenderstraat 1 2613SM Delft

Port Betaald postnl

Bulletalie Jaargang 18 nr 1 Maart 2012